ANTON ÇEHOV

MARANGOZUN KÖPEĞİ KAŞTANKA

22. baskı

Çeviren: İlknur Özdemir
Resimleyen: Vaghar Aghaei

CAN ÇOCUK

Bu tanıtım kopyası Can Çocuk okurları için özel olarak hazırlanmıştır.

CAN ÇOCUK

CAN ÇOCUK

Kashtanka, Anton Çehov
© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2001
Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

ISBN 978-975-07-0076-7

1. Basım: 2001
22. Basım: 2000 adet, Eylül 2022

Çeviren: İlknur Özdemir
Resimleyen: Vaghar Aghaei

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Son Okuma: Seda Ateş
Kitap Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)
Kapak Tasarım: Lom Creative (www.lom.com.tr)
Tasarım Uygulama: Güldal Yurtoğlu

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.
Yayıncı Sertifika No: 43514
Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Arı Matbaası; Sertifika No: 44009
Adres: Davutpaşa Cad. Emintaş Kazım Dinçol San. Sitesi
No:81/39 Topkapı, İstanbul

Marangozun Köpeği
Kaştanka

ANTON ÇEHOV

Çeviren: İlknur Özdemir

Resimleyen: Vaghar Aghaei

ANTON ÇEHOV

1860 yılında, Taganrog'da dünyaya geldi. 1879'da Moskova Tıp Fakültesi'ne girdi. 1884'te *Bukalemun* başlıklı ilk öykü kitabını yayımlandı. *İvanov* (1887) adlı oyunuyla dram tekniği alanında Rus tiyatrosuna büyük yenilikler getirdi. *Bozkır* (1888) başlıklı öyküsüyle büyük bir yazar olarak tanındı ve öykünün Rusya'da yazınsal bir tür olarak yerleşmesini sağladı. Vereme yakalanınca, 1891 yılında Moskova yakınlarına taşındı ve burada geçirdiği yıllar yazınsal üretimi açısından son derece verimli oldu. Hastalığına rağmen, *Duçetka* (1899), *Köpekli Kadın ve Gelin*

(1899) gibi ünlü yapıtlarını bu dönemde kaleme aldı. *Vanya Dayı* (1897), *Üç Kız Kardeş* (1900), *Vişne Bahçesi* (1903) gibi büyük oyunlarını hayatının son yıllarında yarattı. 1904 yılında Badanweiler'de öldü.

İçindekiler

Yakışıksız Bir Davranış.....9
Gizemli Yabancı 16
Yeni ve Çok Hoş Bir Tanışma 23
Büyük Bir Mucize.....29
Ne Büyük Yetenek!.....36
Rahatsız Bir Gece.....41
Başarısız Bir Başlangıç..... 49

Yakışıksız Bir Davranış

Burnu tıpkı tilki burnuna benzeyen, kestane rengi, genç bir köpek çoban köpeğiyle fino kırması bir şey kaldırımda bir aşağı bir yukarı koşuyor, kaygılı gözlerle dört bir yana bakıyordu. Ara sıra duruyor, inliyor, donmuş ayaklarından birini ya da ötekini kaldırıyor, nasıl olup da başına böyle şey geldiğini anlamaya çalışıyordu. Yolunu kaybetmişti köpek.

O günü nasıl geçirdiğini anımsıyordu elbette, unutmuş değildi, sonunda hiç mi hiç tanımadığı bu sokağa nasıl geldiğini de anımsıyordu.

Sahibi olan marangoz Luka, o sabah erkenden şap-

SIRK

kasını başına oturtmuş, kırmızı bir örtüye sardığı tahtadan yapılma bir şeyi koltuğunun altına sıkıştırmış, "Hadi gel Kaştanka!" diye seslenmişti.

Adını duyunca, o çoban köpeği-fino kırması köpek, uyuduğu bankın altından, talaşların arasından çıkmış, iyice bir gerinmiş ve sahibinin peşine takılmıştı. Marangoz Luka'nın müşterilerinin hepsi de çok uzakta oturuyorlardı, bu yüzden de birinin evinden ötekine gitmeden önce marangoz güç toplamak için çeşitli meyhanelerde mola vermişti. Kaştanka kendisinin hiç de yakışık almayan bir biçimde davranmış olduğunu da anımsıyordu. Gezintiye çıkarıldı diye öyle sevinmişti ki sağa sola zıplamış, koşmuş, atlı tramvaylara havlamış, evlerin arka avlularına dalıp başka köpekleri kovalamıştı. Marangoz durmadan onu gözden kaybediyor, durup öfkeyle ona sesleniyordu. Hatta bir seferinde yüzünde müthiş bir öfkeyle Kaştanka'nın tilki kulağına benzeyen kulağına yapışmış, çekmiş, sesi kısıla kısıla şöyle demişti: "Seni... geberteceğim... seni... lanet... olası!"

Müşterilerine yaptığı ziyaretler bitince Marangoz Luka, kız kardeşine ayaküstü uğramış, onunla birlikte bir şeyler yiyip içmişti; kız kardeşinin evinden çıkınca tanıdığı bir mücellite gitmişti, oradan bir meyhaneye, meyhaneden çıkıp karısının akrabalarından birine, filan falan. Kısacası, Kaştanka kendini bu yabancısı olduğu kaldırımda bulduğunda akşam olmak üzereydi, marangoz da fitil gibi sarhoştu. Elini kolunu sallıyor, derin derin iç geçiriyor ve kendi kendine mırıldanıyor-

du: “Anamın karnından doğduğumdan beri günahkârım ben, günahkârım, günahkâr! Şimdi şu sokakta yürüyoruz, sokak lambalarını seyrediyoruz, ama öldüğümüzde cehennem ateşinde yanacağız...”

Ya da sesi tatlılaşıyor, Kaştanka’yı yanına çağırıp ona, “Sen şaşkının birisin, Kaştanka,” diyordu, “bir dülger, marangozun yanında neyse, sen de insanın yanında osun...”

Sahibi köpekle böyle konuşurken birden bir müzik sesi duyulmuştu. Kaştanka çevresine bakınınca sokakta dosdoğru üzerine gelen bir grup asker görmüştü. Müzik sinirlerini bozmuştu, buna katlanamıyordu, sokakta kendini yere atıp debelenmeye, havlamaya başladı. Ama marangozun korkacağına, cıyaklayıp havlayacağına sırıttığını, hazır ola geçip beş parmağıyla askerlere selam verdiğini görünce Kaştanka hayretler içinde kaldı. Sahibinin askerlere karşı çıkmadığını gören Kaştanka daha da yüksek sesle havladı, sonra iyice sinirlendi, koşarak karşı kaldırıma geçti.

Kaştanka biraz yatıştığında müzik susmuş, askerler ortadan kaybolmuşlardı. Sokağın karşı tarafına, sahibini bıraktığı yere koştuysa da onu orada bulamadı. Sağa koştu, sola koştu, dönüp eski yerine geldi, yine karşı kaldırıma gitti, ama marangoz hiçbir yerde yoktu. Efendisinin kokusuna rastlama umuduyla kaldırımı koklamaya başladı Kaştanka, ne yazık ki az önce o kaldırımdan ayağında yeni lastik çizmeler olan adamın biri geçmişti, bu yüzden bütün kokulara lastik kokusu karışmıştı, Kaştanka kokuları birbirinden ayıramıyordu.

Kaştanka boşuna bir çabayla efendisini arayarak oradan oraya koşarken hava kararmaya başladı. Sokağın her iki yanındaki lambalar yandı, evlerin ışıkları da yakıldı. Lapa lapa kar yağmaya başladı; sokak, atların sağrıları ve arabacıların kasketleri bembeyaz oldu; hava karardıkça çevredeki her şey daha da beyazlaşıyordu. Kaştanka'nın daha önce hiç görmediği müşteriler yanından gelip geçiyor, çevreyi görmesini engelliyor, köpeğe tekmeyi yapıştırıyorlardı. (Kaştanka insanları ikiye ayırmıştı: efendilerle müşteriler; ve bu iki grup birbirine eşit değildi. Bu iki grup arasında bir tek önemli fark vardı: Efendiler köpeği dövme hakkına sahiptiler, kendisininse ikinci gruptakilerin baldırlarını ısırma hakkı vardı.) Yanından geçen müşterilerin hepsinin de acelesi vardı, Kaştanka'ya dikkat bile etmediler.

Hava iyice kararınca Kaştanka'nın içine umutsuzluk çöktü, iyiden iyiye korkuyordu. Bir kapı eşiğine kıvrılıp acı acı ağlamaya başladı. Marangoz Luka ile geçirdiği gün onu oldukça yormuştu. Kulaklarıyla patileri buz gibi olmuştu, üstüne üstlük açlıktan midesi kazınıyordu. Sabahtan beri ağzına iki lokmadan başka bir şey atmamıştı. Mücellitin yerinde birazcık tutkal yalamış, meyhanelerden birinde de tezgâhın yanında bir parça sosis zarı bulmuştu; işte hepsi buydu. Kaştanka insan olsaydı herhalde şöyle düşünürdü: "Yo, böyle yaşamaya devam edemem. Kendimi öldürsem daha iyi olacak!"

Bu tanıtım kopyası Can Çocuk okurları için özel olarak hazırlanmıştır.

CAN ÇOCUK

MARANGOZUN KÖPEĞİ KAŞTANKA

Çehov'dan çocuklara...

Marangoz Luka ve oğlu Fedyuşka'yla beraber pek de keyifli olmayan bir yaşam süren Kaştanka, bir gün sahibiyle dolaşırken sokakta kaybolur. Döner dolaşır, arar tarar ama evinin yolunu bir türlü bulamaz... Kaygılı gözlerle, umutsuzca sokaklarda dolanırken bir adam onu alıp evine götürür. Sirkte gösteriler yapan bir palyaçodur bu adam! Kaştanka'yı da ekibine katar, ona oyunlar öğretir. Üstelik minik köpeğin yeni dostları da vardır artık: Bir kaz, bir kedi ve bir domuz. Kaştanka'nın yeni yaşamı böyle başlar...

Dünya edebiyatının dev ismi Çehov'dan dostluğa dair sıcacık bir hikâye!

roman

YAŞ	9	10	11	+

cancocuk.com

ISBN: 978-975-07-0076-7

9 789750 700767